

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Deprem Trajedisini Kalpten Düşünmek!

Haber:

Yıkıcı Kahramanmaraş depremi.

Yorum:

Türkiye ve Suriye'deki halkımızın başına gelen bu felaketin dehşeti karşısında kişi, Şüphesiz ki Allah'tan geldik ve hiç şüphesiz yine O'na döneceğiz ve Allah'tan başka güç ve kuvvet sahibi yoktur demekten başka ne söyleyebilir ki?

Hayırsever Müslümanlar bu felaket karşısında sabırlı, umutlu, iyiliksever, duacı, merhametli ve birbirlerine şefkatli oldular... imanın birçok gerekliliklerinin pratik tercümesinden dolayı Allah onları hayırla mükâfatlandırısın.

Kişinin duygusal tepkileri aşması ve büyük musibeti hafifletmek için günlük acil yardım eylemlerini düşünmesi çok zordur. Ancak yaşayan ümmet, akil insanlar ve sorumluluk duygusu taşıyanlar için gerekli ve doğal olanın duygusal olmak olduğunu söylemiyorum, bilakis bu musibetleri hisseden bir kimse düşünerek hareket etmelidir. Evet, düşünmelidir.

Siyasi çalkantılar, afetler ve savaşlar... Doğal olarak insanları, sebepleri ve müsebbipleri ve tedavi yolları hakkında düşünmeye sevk etmektedir.

İslam ümmeti onlarca yıldır, Hilafetin yıkılması, Filistin, Bosna ve Kosova'nın gasp edilmesi, bütün bir Müslüman halkın (Uygurların) gerçek bir şekilde toplu olarak hapsedilmesi, yeni Haçlı savaşı, ayrılıkçı savaşlar, kıtlıklar, seller, depremler ve benzerleri gibi birçok şiddetli sarsıntılar geçirdi...

Kolektif düşünce tabiri caizse, hemşirelik, çadır ve bağış fonu zihniyetini aştı mı acaba?! Tüm bunlarda bir hayır vardır. Tıpkı Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu gibi: اَتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ “**Bir hurma yarısıyla bile olsa ateşten korununuz.**” Ancak buradaki hadis, ideolojik İslami bir fikir aracılığıyla sorunları köklü bir şekilde çözen üretken bir düşünce yolu hakkındadır.

Örneğin Türkiye ve Suriye'deki deprem felaketinde, oradan buradan bağış toplamak için bireysel girişimler yeterli değildir. Bilakis felaketle başa çıkmak için yeterli para olmaması durumunda, hiç vakit kaybetmeden yardım çalışmalarına harcanmak üzere zengin Müslümanlardan para toplanmalıdır. Bu gereklilik, darda kalanlara yardım etmenin delillerinden ve Müslümanlardan zararı gidermenin farzietinden alınmıştır. Ayrıca devlet, (kimden alınacağı, ihtiyaç miktarı ve süresi) gibi şerî hükümleri takip ederek vergi toplamalıdır.

Ayrıca böyle bir afet düzeyinde, olayla başa çıkmak için çabaları seferber etmek ve ümmetin gerekli kaynaklarına yönelmek gerekir. Ambulans ekipleri, sahra hastaneleri, uzmanlaşmış askeri birlikler, teçhizat, makineler ve hafriyat makineleri gibi ümmetin, tüm İslam ümmetinin kaynaklarını söylüyorum... Dolayısıyla araç gereçler, stadyumlar ve eğlence projeleri inşa etmekle meşgul olmamalıdır!

Peki ya Suriye'nin kuzeyindeki yüzlerce, belki de binlerce Müslümanın beton molozlarının altından kurtarılmasına engel olan sınırlara ne demeli?!

Sahih üretken bir düşünce, yaraya parmak basmalı ve tıpkı Birleşmiş Milletler Teşkilatı ve onun korku konseyi olan Güvenlik Konseyi gibi bu sınırların da lanetli, lanet sınırlar olduğu kanaatine varmalıdır! Peki dikkatler, ne zaman İslam ve Müslüman düşmanı bu örgüte çekilecek ve ne zaman ondan gelecek yardım red edilecek?!

Sahih üretken bir düşünce, sadece uygulanması kişinin takvasına bağlı olan, istediğinde yapan istediğinde ise izlemekle ve sempatiyle yetinen vaazlar ve bireysel girişimlerle değil, bir ideoloji ve nizam olması vasfıyla İslam'dan hareketle pratik ve gerçekçi çözümlerle gelmelidir!

İslam'da devlet ve sorumlu yönetim vardır. İşte sizlere, Nebiler ve Peygamberlerden sonraki hidayet imamları ve insanlığın efendileri döneminden bir misal:

Müminlerin Emiri Ömer İbn Hattab kıtlık (Ramada) yılında, Mısır'da Amr İbn Âs, Kufe'de Saad İbn Ebi Vakkas, Basra'da Ebu Musa el-Eşari ve Suriye'de Muaviye İbn Ebu Süfyan'ın olduğu valilerine, kendisine yiyecek ve giyecek sağlamalarını talep ettiği bir mektup yazdı. Bunun üzerine Amr, kara yoluyla un taşıyan 100 deve, deniz yoluyla da un ve yağ taşıyan 20 gemi ve 5000 giysi gönderdi. Muaviye, yiyecek taşıyan 3.000 deve gönderdi. Irak'tan un taşıyan 1000 deve geldi. Ebu Ubeyde İbn Cerrah da 4000 deve yiyeceklerle oraya yanına geldi

İslam ümmeti, bir Halife'nin idaresi altında tek bir siyasi grup halindeyken işte böyleydi ve zaten Allah Azze ve Celle'nin İslam ümmetinden istediği de budur.

Şöyle bir tasavvurda bulunun; deprem felaketinin ortasında Müslümanların Halifesi çıkıp yüksek sesle şöyle sesleniyor: Ey İslam ümmeti, imdat, imdat! Ey Irak Valisi, Ey Körfez Valisi, Ey Fas Valisi, Ey Endonezya Valisi ve Ey Mısır Valisi... medet, medet! Bunun üzerine kurtarma ve yardım ekipleri, sadece gönüllü olarak değil, zorunlu olarak her bir taraftan etkilenen bölgelere akın edeceklerdir.

Son olarak diyorum ki; Türkiye ve Suriye'deki deprem felaketi geçecek ve acı hatırası kalacak ama bizler, gerek uluslararası sistemin efendilerinden dilenme düşüncesinin tutsağı gerekse ulusal devletin hapisanesindeki düşüncenin tutsağı olarak kalmaya devam mı edeceğiz?!

En azından onlara inanmadığınızı mırıldanın. Zira felç olmanın ve üretken hareket yetersizliğinin doğrudan nedeni kesinlikle onlardır.

Allah'ım, lütuf ve kereminle depremde ölenleri şehit olarak kabul et, Türkiye ve Suriye'deki halkımızın durumuna ihsan eyle, onları sabr-ı cemil ile rızıklandır. Allah'ım, onları yüz üstü bırakan suçlu yöneticileri Sana havale ediyoruz.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

M. Usame Es-Suveynî – Kuveyt